

Militairmarschen blev atter denne Gang af enkelte Stemmer forlangt da Capo; men, da Dækket allerede var faldet, forblev disses Ønske uopfyldt.

Reisende Kunstnere.

Eigesom tidligere iaar de aandsfulde unge Kunstnere, Malerne Bendz og Bøerengen, saaledes har nu ogsaa en tredie af vort Kunstakademis talentrige Elever, den fradets Udstillinger som Maler i det historiske og Genremas Triets Fag fordeeltigt bekendte Hr. Albert Rühlér, paa Akademis Stipendium, tiltraadt en Udenlandsreise, til Tydskland, Frankrig og Italien. En fjerde af Akademiets lovende Elever, Hr. Peggoldt, der isærdeleshed har forsøgt sig i Landskabsmaleriets Fag, følger med ham. De tage først til München, agte at opholde sig et Par Maanedre i Tyrol, og at indtræffe i Rom i November eller December.

Urban Jürgensen.

Fædrelandet har i disse Dage tabt en af sine meest udmærkede, og, saavel i som udenfor samme, høitagtede Mechanikere, Urban Jürgensen, kongelig astronomisk Uhrmager og Observator ved de kongelige Længdeuhre, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd. Hans Arbejder, ved hvilke han hævede sit Haandværk til en sjelden Grad af Kunst, bestode, foruden de fortrinligere Arter af almindelige Uhre, i Længdeuhre, portative Chronometre og astronomiske Penduluhre; og en Mængde af dem ere afhændede udenfor Danmark. Han havde til de sidstnævnte Arbejder et i sin Art udmærket Etablissement, forsynet med alle de Maskiner, som udfordredes saavel dertil, som til Stibninsgen af de Stene, der anvendes i Chronometrene til Chappementets Tapper.

Dampfart.

Igaar (Søndag) Formiddags Kl. 11 overførte Caledonia den russiske Minister Hs. Exc. Geheimeraad Baron v. Nicolai til Malmø. Hs. Exc. agter over Stockholm at rejse til sine Godser i Finland, og derfra til Petersborg, hvorfra han vil begive sig til Rigsdagen i Warschau. — Om Aftenen Kl. 9½ returnerede Dampskibet med 8 Passagerer fra Malmø. — Samme Dag gjorde Dania tvende Lysttoure, Kl. 3, med 80 Passagerer, og Kl. 5, med omtrent 180 Passagerer, til Charlottentund, hvorfra det returnerede i aften Kl. 9, med henved 90 Passagerer. — Paa Torsdag (Christi Himmelfartsdag) agter Dampskibet Prindsesse Wilhelmine at gjøre et Par Lysttoure til Charlottentund, og paa Søndag vil, efter Fortyhende, Caledonia afgaae til Bellevue.

Thorvaldsen.

I "Blätter für litterarische Unterhaltung", No 122, Mai d. A. læses, som Uddrag af en Reisendes Dagbog i Italien, 1828, følgende Artikel om Thorvaldsen. "Om Thorvaldsen som Kunstner taler og skriver man meget; at han er den nyere Kunsts Heros, og med Rette forer den ham ofte tildeelte Titel af Fyrste blandt de levende Kunstnere, det er bekjendt, og kan maaskee have været Aarsag til, at man endnu aldrig har talt om Thorvaldsen som Menneſte, som Medlem af den store romerske Kunstnerrepublik; men dette synes saameget mere ubilligt, som han i denne Henseende indtager en saare, saare høi Plads, og nepot derfor stedse skulde betragtes i sit Forhold til de i Rom levende Kunstnere. — Thorvaldsen kom for nogle og tredive Aar siden som en fattig Ungling til Rom, og er nu ved sit store Kunsttalent en velhavende Mand; ved den Maade, hvorpaa han anvender denne Rigdom, hvorpaa han for

Andre benytter sin store Indflydelse, sin høie Anseelse, har han grundfæstet sig et varigt Mindesmærke af Kjærlighed og Høiagtelse. Thi, uden at regne, at han med den største Gifsværdighed og Beredvillighed staaer enhver Kunstner bi med Raad i sin Kunst, op søger han ogsaa de mange i Rom, ofte i den yderste Armod levende talentfulde Kunstnere, giver dem Bestillinger, Pengeunderstøttelser og Opmuntringer af enhver Art, uden at tage Hensyn paa, hvilken Nation de tilhøre. Derfor seer man hans Værelser fyldte med udmærkede Materier af nulevende, eller nylig afdøde Mestere, og de Værker, man der finder af denne Art, kan man med fuld Foie falde en betydelig Samling. Hverken Rang, Rigdom eller Indflydelse giver den ofte middelmaadige Kunstner en Ret til i Thorvaldsens Stue, at finde en Plads for sine Værker, men kun Talent. Gives der en bedre anbefaling, end naar Thorvaldsens aandsfulde Pile, selv i det umaadeligt rige Rom, gjerne glæder sig over Arbejder af Nutidens Kunstnere, og vil have deres Værker omkring sig? Den kunstfamlende Engländer, Frankmand o. s. v., ville nu ogsaa — og det med Rette — have Arbejder af de Mestere, hvis Værker de have set hos Thorvaldsen, og mangen brav Kunstner er paa denne Maade bleven hjulpen ud af sin Nød. Ogsaa Antiquaren finder hos Thorvaldsen Statte af græsk, romersk og ægyptisk Kunst, isærdeleshed en fortreffelig Samling af faarne Stene, der, saavidt som muligt, ere til fri Benyttelse for enhver Kunstner. Desuden har han for flere tusinde Scudi tilkjøbt sig et Bibliothek, med Værker af alle Nationer, og ved værdige Kjøb, mere værdt betænkt paa at kunne meddele unge Kunstnere og Lærde dem, da Rom i denne Henseende er meget fattigt, end at anvende dem til sit eget Brug, da Thorvaldsen i sin rige Land, i sit Gemyt og sin Phantasi finder mere Næring, end der nogensinde kan sees og findes i det døde Bogstap. — Men alle disse med Statte af gammel og ny Kunst fyldte Værelser runde sig først til et Heelt, naar man seer paa den Mand, der lever i dem. Thorvaldsens Hoved, Udtrykket af hans Ansigtformer erindre om den i Paris afdøde Greve Gustav von Schlægerndorf. Ligheden ligger ikke saameget i Trækkene, som i Anden, i Kræften, i det velvillige Udtryk af den aadne, sande Menneſteven. Det bekjendte, af Amster skufne Portrait af Thorvaldsen, synes forseilet; det er et sødt, blodagtigt Smil, der som karakteristisk fremtræder deri, istedetfor at en kraftig, skabelsesrigt Mand tiltaler os fra den sjeldne Mands Hoved og sangsler vort Hjerte for ham. — Vi have her kun villet gjøre en Besyndelse med, ogsaa at tale om Thorvaldsen, betragtet fra et andet Synspunkt, og at gjøre opmærksom paa, at man selv hos den største Kunstner ikke skulde glemme det menneſkelige Gode og Store; og nepot hos Thorvaldsen er denne. Side os høit interessant, da han lever i vanskelige Forhold, hvor Rid og Misgunst gjerne hværde deres ondskabsfulde Tander mod en saa høi og stor Natur, og gjerne ville drage den ned til dem selv og deres lave Lidenskaber. Vi glæde os ved at være i Besiddelse af mange, mange Træk af denne Mands sande Vedtmodighed, der ikke skulde være tabte for Samtiden og Efterverdenen; og, ligesom Thorvaldsen som Kunstner allerede seer Udsædelighedens Krands flettet om sin Linding, saaledes vil han ogsaa som en ædel Menneſkenatur stedse leve i alle Nationers Gjerning."

Udgiven af A. D. Siunge. Trykt i det Pøpste Officin.

For dette Blad, som med Kongelig allernaadigst Tilladelse, forlendes med Voksen, saavel i Danmark som i Hertugdømmene, tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adalgaden og Gøttersgade No. 8 i Slesvig, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontoirer.

Kjøbenhavn den 15/5 1830